

Formanden:

Ændringsforslag nr. 2 til § 1 er taget tilbage. Ønsker andre at optage dette ændringsforslag? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, er ændringsforslaget bortfaldet.

Taanquist (S):

Det bliver unægtelig en anden tale, jeg nu skal holde, end den, jeg oprindeligt havde forberedt mig på.

Jeg kan nu nøjes med at sige, at vi kan tiltræde ændringsforslag nr. 3. Den bemyndigelse, der ligger i ændringsforslaget, forpligter, som det fremgår af betænkningen, socialministeren til at opretholde den hidtidige praksis på området.

Da jeg ikke får lejlighed til at sige noget om ændringsforslag nr. 2, vil jeg dog benytte lejligheden til om ændringsforslag nr. 4 at sige, at vi med glæde stemmer imod det. Det ophæver nemlig de sidste rester af det lovforslag, som socialministeren oprindeligt fremsatte.

Lizzie Lichtenberg (KF):

Det konservative folkeparti kan støtte de af socialministeren stillede ændringsforslag og også den sidst erklærede ændring.

Agerschou (SF):

Det er unægtelig lidt overraskende, at socialministeren allerede nu har opdaget den forskel, der er mellem selve lovforslagets tekst og lovforslagets bemærkninger, som vi i SF allerede konstaterede for en uges tid siden, og som vi bl. a., så vidt jeg husker, gjorde formanden for folketingets socialudvalg opmærksom på.

Jeg vil gerne ved denne lejlighed bede socialministeren overveje, om det dog ikke var mindre bureaukratisk og mere rent sanerende, hvis socialministeren erkendte, at en eller anden i sin tid klokkede i det, da socialdemokratiet udsendte den efterhånden legendariske cirkulærskrivelse af 2. juli 1982.

Jeg vil også ved denne lejlighed bede socialministeren løfte sløret for, hvad socialministeren har i sinde at foreslå med hensyn til det ændringsforslag, som nu foreløbig er trukket tilbage.

(Kort bemærkning).

Taanquist (S):

Jeg mener selvfølgelig, at vi stemmer for det ændringsforslag, der ophæver de sidste rester af socialministerens oprindelige lovforslag.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Det er vel nok den vanskeligste opgave overhovedet, vi har været sat på i socialudvalget, og så er den endda ikke selvforskyldt for den nye regering, det er jo arvegods. Det har været uhyre vanskeligt at komme igennem med den.

Det, der ikke mindst har været betydende for CD, er, at den brede bemyndigelse er forsvundet. Hvad der så kommer ind i næste omgang, får vi at se under udvalgsbehandlingen. Der er opstået en tvivl om forholdet mellem bemærkningerne til ændringsforslaget og selve teksten. Det kan jeg godt forstå. Det forhold må vi have rettet op, således at det bliver muligt at forvalte bestemmelserne ude i kommunerne og vi ikke får de ankesager igen.

Det, der er tilbage af lovforslaget i dag, er, at man overfører bestemmelserne om unge under uddannelse i dagpengeloven til sociallovgivningen. Det skulle man have gjort for længe siden, så det er glimrende, at højesteretsdommen har gjort os opmærksomme på problemet, så vi har fået det ud af verden.

Tove Niemann (FP):

Sammenslutningen af Sociale Udvalg har tilkendegivet, at det var nødvendigt med faste retningslinjer at arbejde efter, det vil sige, at lovgivning var nødvendig.

Under første behandling af lovforslag nr. L 118 påpegede fremskridtspartiet, at lovforslaget var lidt for vidtgående med hensyn til bemyndigelse for den til enhver tid siddende socialminister. Da nu ændringsforslag nr. 2 er taget tilbage, vil vi forbeholde os retten til at se på, hvad der vil ske under udvalgsarbejdet.

Aase Olesen (RV):

Også jeg skal nøjes med at stille ét spørgsmål til socialministeren vedrørende ændringsforslag nr. 3. Vi gør vores stemmeafgivelse afhængig af, om ministeren her fra talerstolen kan sige, at det er i orden rent juridisk at vedtage et ændringsforslag, som vi i